

- БЪЛГАРИЯ -

ДОКУМЕНТ, ПРЕДСТАВЕН ОТ БЪЛГАРИЯ

**МЕЖДУПРАВИТЕЛСТВЕНА КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

ПОЗИЦИЯ ЗА ПРЕГОВОРИ

ПО ГЛАВА 11 “ИКОНОМИЧЕСКИ И ВАЛУТЕН СЪЮЗ”

ОБЩА ПОЗИЦИЯ

Република България приема *acquis* в областта “Икономически и валутен съюз” (ИВС) и не представя искане за преходен период по тази глава.

Република България е постигнала значителен напредък в прилагането на *acquis*, отнасящо се до: координация и наблюдение на икономическата политика; фискална политика и избягване на извънреден бюджетен дефицит; монетизиране на държавни дефицити; привилегирован достъп на държавни и публични институции до финансовите институции и статута на националната централна банка. Очаква се всички неуредени въпроси да бъдат решени и въведени във вътрешното законодателство към датата на приемане на България за член на Европейския съюз.

Република България счита, че паричният съвет, базиран на еврото и въведен през 1997 г., осигурява необходимата рамка за поддържане на парична стабилност и че тази парична система трябва да бъде запазена до присъединяването на страната към Европейския съюз. Към тази дата Република България възнамерява да е постигнала взаимно съгласие със съответните европейски институции относно прилагането на системата на паричния съвет като едностранен ангажимент в периода до приемането на страната за член на еврозоната.

Приемането на Република България за член на еврозоната в най-кратки срокове представлява изключително важен приоритет за страната. Република България ще се стреми да постигне конвергиране към номиналните критерии за членство в ИВС към момента на приемането на страната в Европейския съюз. Българската страна очаква фиксираният валутен курс на лева към еврото, поддържан в условията на паричен съвет, да се приеме като изпълнение на конвергентния критерий за стабилност на валутния курс.

Българското правителство приема като работна хипотезата, че страната ще стане член на Европейския съюз на 1.01.2007г.

ПРИЕМАНЕ И ПРИЛАГАНЕ НА *ACQUIS*

1. Координация на икономическата политика и многостранно наблюдение и контрол

Българското правителство провежда икономическа политика в съответствие с водещите принципи за стабилност на цените, разумна фискална и парична политика и устойчив баланс по текущата сметка. Решителните структурни реформи, проведени през последните три години доведоха до нарастване ролята на частния сектор в икономиката и изградиха основите за развитие на отворена икономика, характеризираща се с наличие на свободна конкуренция.

Основната институция, която осигурява координацията на икономическата политика на Република България, е Министерският съвет. Министерството на финансите и Министерството на икономиката осъществяват оперативната работа в тясна връзка с останалите правителствени звена и държавни институции. Правителството обменя информация и мнения с централната банка на България – Българска народна банка (БНБ).

Основният документ, който засяга икономическата политика на страната, е Управленската програма на правителството, която обхваща периода на неговия мандат. Докладът на правителството, който е неотменима част от проекта на Закон за държавния бюджет, конкретизира и доразвива Управленската програма по отношение на целите и инструментите на икономическата политика за дадената фискална година и представя макроикономическата рамка и бюджетната прогноза за следващите три години.

Наблюдение върху икономическото развитие на България вече се осъществява в рамките на редовните срещи на Подкомитет 4 “Икономически и финансови въпроси” чрез изготвянето на “Съвместна икономическа оценка на средносрочните приоритети на икономическата политика на България” (JEA), подписан през юни 1999 г. Националният план за икономическо развитие за периода 2000 – 2007 г. беше актуализиран.

Редица официални публикации, както и интернет-страниците на правителството, ведомствата и БНБ, осигуряват подробна информация в областта на икономическата политика, фискалната политика и паричните агрегати.

2. Фискална политика и избягване на извънреден бюджетен дефицит

Средносрочна цел на правителството в областта на фискалната политика е поддържането на широко балансиран консолидиран държавен бюджет. Годишният Закон за държавния бюджет, на основата на тригодишна икономическа програма, дефинира целите на фискалната политика за предстоящата фискална година, както и инструментите за тяхното постигане. Постановление на Министерския съвет конкретизира мерките за изпълнение на държавния бюджет. Важни стъпки бяха предприети в посока укрепване на системата за наблюдение и контрол върху изпълнението на фискалната програма. В средносрочна перспектива, до 2003г., основен приоритет на правителството ще бъде цялостното изграждане на Информационна система за финансово управление (ИСФУ), както и на Трезорна система, обхващаща всички бюджетни и извънбюджетни сметки и фондове. Трезорната система ще увеличи капацитета на Министерство на финансите за ефективно бюджетно планиране и разпределение на ресурсите; за изпълнение, отчитане и контрол. Реформата във фискалния сектор напълно съответства на практиката и опита на Европейския съюз.

Наблюдението на процеса на реформи се осъществява ежемесечно съгласно приетия от правителството график.

Въпреки че през последните две години отношението на държавния дълг към brutния вътрешен продукт спадна под 100%, България все още е страна с отношение държавен дълг/bruten вътрешен продукт значително над 60%. България си поставя за цел да намали тежестта на държавния дълг в средносрочна перспектива. През март 2000 г. правителството одобри Стратегия за управление на държавния дълг. Очаква се най-късно през първите месеци на 2001 г. да влезе в сила Закон за управление на държавния дълг.

Националният статистически институт и Министерството на финансите участват в пилотен проект на Евростат за страните-кандидатки по изграждането на нотификационна система за показателите за консолидиран бюджетен дефицит и държавен дълг в съответствие с методологическите изисквания на ESA 95 и на Регламент на Съвета 3605/93.

3. Парична политика

Законът за Българската народна банка, приет през юли 1997 г., регламентира дейността на централната банка и паричната политика, като въвежда системата на паричен съвет.

Законът за Българската народна банка (Чл. 2) определя основната цел на централната банка така: "Основна задача на Българската народна банка е да въздейства за поддържане стабилността на националната парична единица чрез провеждане на парична и кредитна политика, предвидени в този закон...". Поддържането на стабилността на националната валута има за резултат стабилност на цените.

Законът за Българската народна банка гарантира, че централната банка няма да търси или да приема инструкции от страна на правителството или друга държавна институция, когато упражнява правомощията си и изпълнява задачите и задълженията си, които ѝ са вменени по силата на този закон. Законът укрепва независимостта на БНБ и чрез постановката, че централната банка се отчита за дейността си пред Народното събрание.

Законът изрично забранява на централната банка да отпуска заеми на държавата или на държавни институции, освен кредити срещу покупка на специални права на тираж (СПТ) от Международния валутен фонд при строго дефинирани от закона условия. Освен това, Законът за БНБ не съдържа разпоредба, която предоставя права за привилегирован достъп на правителството, регионални, местни или други публични институции и органи, създадени според публичното право, или на публични предприятия до финансовите институции..

Последните съществени изменения в Закона за банките, влезли в сила от юли 1999 г., подобриха банковия надзор, като допълниха законодателството по отношение на процедурите по банкова несъстоятелност и на обхвата от възможни мерки на надзора. В резултат на това се повиши ефикасността на банковия надзор, повишиха се степените на защита интересите на вложителите и стабилността на банковата система като цяло.

Значителен прогрес беше постигнат по отношение хармонизирането на законодателството в областта на свободното движение на капитали. Валутният закон, който влезе в сила през януари 2000 г., значително либерализира движението на капитали, като в същото време осигурява ефективна система за отчитане на капиталовите потоци.

4. Политика на валутен курс

Законът за Българската народна банка фиксира националната валута (лев) към германската марка от юли 1997 г. От 1 януари 1999 г., в съответствие със Закона за БНБ, официалният курс на лева е фиксиран към еврото в съотношението, в което германската марка беше неотменимо фиксирана към еврото, считано от 31 декември 1998г.

АДМИНИСТРАТИВЕН КАПАЦИТЕТ

България разполага с необходимите институции и квалифициран персонал за прилагане на законодателството на Европейския съюз в областта “Икономически и валутен съюз.”

БНБ активно си взаимодейства с Европейската централна банка.

Министерството на финансите има централна роля в изпълнението на фискалната политика. В съответствие със своята Средносрочна стратегия, разработена с външна подкрепа по линия на ФАР, в министерството се осъществяват структурни промени, насочени към разширяване на неговия капацитет за прилагане на *acquis*.

Българското правителство предлага преговорите по тази глава да бъдат временно затворени на базата на съществуващото *acquis*.

Ако нови елементи на *acquis* налагат, България приема възможността за повторно откриване на преговорите по тази глава преди края на Междуправителствената конференция.